

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/55/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721011515
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721011515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovanej T. T., stíhanej pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. b), h) Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 25. októbra 2022 o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/150/2021 zo dňa 06.04.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/150/2021 zo dňa 06.04.2022.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanú T. T., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom V. X. XX, X.,

podľa § 285 písm. b) Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 3Pv 403/20/6611-25, EEČ: 2-51-740-2021 zo dňa 20.10.2021, pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. b), h) Tr. por., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 05.10.2019 v čase približne o 16.45 h bez použitia násillia neoprávnene vošla na neoplotený súkromný pozemok rodinného domu na adrese X., V. X. XX, okres Z., ktorého vlastníkom je Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., V. X. XX, okres Z., kde zabúchala na dvere domu, v ktorom sa nachádzala tehotná manželka Y. P. - Bc. P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. X. XX, okres Z. a prešla do zadnej časti pozemku pred sklenené dvere na zimnej záhrade, kde jej následne otvorila a tu sa T. T. pred ňou následne vulgárne vyjadrovala na osobu Y. P. a vulgárnym spôsobom sa sťažovala na jeho prácu ako starostu obce X., pričom ignorovala jej upozornenie, že je na súkromnom pozemku, ako aj výzvu na jeho opustenie, ktorý opustila až na opakované výzvy, následne

- bezprostredne po opustení súkromného pozemku rodinného domu na adrese X. V. X. XX, okres Z. bez použitia násillia neoprávnene vošla cez bráničku na oplotený súkromný pozemok rodinného domu na adrese X. V. X. XX, okres Z., ktorého vlastníkom je poslanec obecného zastupiteľstva obce X. T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. X. XX, okres Z., kde zazvonila domovým zvončekom, na čo vchodové dvere otvoril menovaný T. L., pred ktorým vulgárnym spôsobom verbálne zaútočila na jeho osobu a vulgárnym spôsobom sa sťažovala na jeho prácu ako poslanca obecného zastupiteľstva obce X. a ktorému napokon napľula do tváre, pričom ignorovala upozornenie, že je na súkromnom pozemku ako aj výzvu na jeho opustenie, ktorý opustila až na jeho opakované výzvy,

- bezprostredne po opustení súkromného pozemku rodinného domu na adrese X. V. X. XX, okres Z. bez použitia násillia neoprávnene vošla na neoplotený súkromný pozemok rodinného domu na adrese X. V. X. XX, okres Z., kam sa v tom čase vrátil jeho vlastník Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., V. X. XX, okres Z., ktorý ju vyzval na opustenie súkromného pozemku, po čom ustúpila len na príjazdovú cestu na tomto pozemku odkiaľ vulgárnym spôsobom verbálne zaútočila na jeho osobu a vulgárnym spôsobom sa sťažovala na jeho prácu ako starostu obce X., pričom až po opakovaných výzvach tento

pozemok opustila a pri odchode sa vyhrázala, že sa postará o to, aby mal Y. P. neprijemnosti, uvedeným vyhrázaním u neho nevzbudila dôvodnú obavu, pričom k poškodeniu majetku a k zraneniu osôb nedošlo, pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/150/2021 zo dňa 06.04.2022 bola obžalovaná T. T., rod. I. uznaná vinnou zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. b), h) Tr. por., na tom skutkovom základe, že

dňa 05.10.2020 v čase približne o 16.45 h bez použitia násillia neoprávnene vošla na neoplotený súkromný pozemok rodinného domu na adrese X., V. X. XX, okres Z., ktorého vlastníkom je Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., V. X. XX, okres Z., kde zabúchala na dvere domu, v ktorom sa nachádzala tehotná manželka Y. P. - Bc. P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. X. XX, okres Z. a prešla do zadnej časti pozemku pred sklenené dvere na zimnej záhrade, kde jej následne otvorila a tu sa T. T. pred ňou následne vulgárne vyjadrovala na osobu Y. P. a vulgárnym spôsobom sa sťažovala na jeho prácu ako starostu obce X., pričom ignorovala jej upozornenie, že je na súkromnom pozemku, ako aj výzvu na jeho opustenie, ktorý opustila až na opakované výzvy,

následne - bezprostredne po opustení súkromného pozemku rodinného domu na adrese X. V. X. XX, okres Z. bez použitia násillia neoprávnene vošla cez bráničku na oplotený súkromný pozemok rodinného domu na adrese X. V. X. XX, okres Z., ktorého vlastníkom je poslanec obecného zastupiteľstva obce X. T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. X. XX, okres Z., kde zazvonila domovým zvončekom, na čo vchodové dvere otvoril menovaný T. L., pred ktorým vulgárnym spôsobom verbálne zaútočila na jeho osobu a vulgárnym spôsobom sa sťažovala jeho prácu ako poslanca obecného zastupiteľstva obce X. a ktorému napokon napľula do tváre, pričom ignorovala upozornenie, že je na súkromnom pozemku ako aj výzvu na jeho opustenie, ktorý opustila až na jeho opakované výzvy,

- bezprostredne po opustení súkromného pozemku rodinného domu na adrese X. V. X. XX, okres Z. bez použitia násillia neoprávnene vošla na neoplotený súkromný pozemok rodinného domu na adrese X. V. X. XX, okres Z., kam sa v tom čase vrátil jeho vlastník Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., V. X. XX, okres Z., ktorý ju vyzval na opustenie súkromného pozemku, po čom ustúpila len na príjazdovú cestu na tomto pozemku odkiaľ vulgárnym spôsobom verbálne zaútočila na jeho osobu a vulgárnym spôsobom sa sťažovala na jeho prácu ako starostu obce X., pričom až po opakovaných výzvach tento pozemok opustila a pri odchode sa vyhrázala, že sa postará o to, aby mal Y. P. neprijemnosti, uvedeným vyhrázaním u neho nevzbudila dôvodnú obavu, pričom k poškodeniu majetku a k zraneniu osôb nedošlo. Za toto konanie okresný súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom výkon trestu jej podmienenečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad jej správaním v skúšobnej dobe vo výmere 3 roky.

Súčasne obžalovanej uložil povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodeným:

Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., V. X. XX,

Bc. P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., V. X. XX

T. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. X. XX.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podala odvolanie obžalovaná T. T., ktoré dodatočne písomne odôvodnila. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že napáda výrok o vine a treste z dôvodu skutkových chýb v napadnutom rozsudku. V úvode odvolania poukázala na pojem obydllia ako objektu trestného činu porušovania domovej slobody. V tejto súvislosti pripomenula ustanovenie § 122 ods. 5 Tr. zák., kde je ozrejmeneá skutočnosť, kedy je trestný čin spáchaný v obydlí, ako aj rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/52/2019 zo dňa 23.01.2020, v ktorom súd aplikoval ustanovenie § 122 ods. 5 Tr. zák. a vysvetllila ho. V judikatúre je obydllie definované ako uzavreté, pokiaľ je oplotené a za oplotenie sa považuje akákoľvek prekážka, ak je vyššia ako 1 meter, ktorá zabraňuje jeho prekročeniu. Preto elektrický oplôtok, ktorý ani nie je umiestnený na hranici pozemku nespĺňa podmienku uzavretia pozemku v zmysle § 122 ods. 5 Tr. zák. Svedok poškodený L. vo výpovedi tvrdil, že má pozemok oplotený a vstúpiť na jeho pozemok bolo možné len cez pevnú bráničku. Toto tvrdenie poškodeného L. je podľa obžalovanej nepravdivé, čo preukazuje fotodokumentácia, z ktorej je zrejmé, že jeho pozemok nie je riadne oplotený a nespĺňa podmienku uzavretosti na výšku 1 metra. Poškodený L. dokonca považoval za pevnú bráničku s dreveným uzamykacím mechanizmom paletu, ktorá v čase príchodu obžalovanej

ležala na zemi. Fotky zadovážené v spise boli vyhotovené 19.08.2021, čo je 10 mesiacov po dátume spáchania skutku, pričom na fotkách je stále vidieť rozostavaný plot, ktorý v čase skutku v jednom úseku bol len vo výške jednej betónovej tvárnice (25 cm vysoký).

V tejto súvislosti obžalovaná poukázala aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČSSR č. 36/1988, ktorý citovala a vyhlášku 107/1966, ktorá definovala pojem objekt ako priestorovo ucelenú alebo aspoň technicky samostatnú časť stavebnej časti stavby. Keďže z fotodokumentácie je zrejmé, že dvor poškodeného L. je rozostavaný, preto sa v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu ČSSR č. 36/1988 z vyššie uvedeného hľadiska chránený záujem domovej slobody na tento dvor nevzťahuje.

Prvostupňový súd zaujal stanovisko hlavne na obžalovanej vedomí, že sa nachádzala na cudzom pozemku, ale táto skutočnosť nenapĺňala skutkovú podstatu trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. Do žiadneho z domov obžalovaná nevošla, ani nemala v úmysle vojsť. Od P. bola vo vzdialenosti 4 - 5 metrov a už vôbec sa na ňu nenatlačala ako to tvrdila.

Ďalej okresný súd nevykonal dokazovanie aj vo vzťahu k chráneným osobám v zmysle § 139 ods. 1 Tr. zák., a to vo vzťahu k verejným činiteľom a tehotnej žene. Cieľom obžalovanej nebolo ísť za tehotnou ženou, ale za starostom. Navyše podľa obžalovanej Trestný zákon v čase spáchania skutku dňa 05.10.2020 vzťah činu k postaveniu verejného činiteľa nedefinoval. V tomto smere poukázala na ustanovenie § 128 ods. 1 Tr. zák. účinného do 05.10.2020.

Ďalej obžalovaná poukázala na judikatúru a Trestný zákon v súvislosti s konaním verejného činiteľa, ktoré má obsahovať prvky právomoci a rozhodovania. Vzhľadom na okolnosti a platnú legislatívu nemali ničím stanovenú právomoc, ani nemohli rozhodovať takýmto spôsobom o ktorejkoľvek fyzickej osobe.

V závere odvolania obžalovaná poukázala na rozpory vo výpovediach svedkyne P., ktorá v predchádzajúcich výpovediach vypovedala, že po odchode obžalovanej sa venovala ďalej dcére a vo výpovedi pred súdom uviedla, že jej dcéra bola s bratom na ihrisku, čo spochybňuje jej výpoveď.

V neposlednom rade konštatovala, že odôvodnenie rozsudku je v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., keďže okresný súd v odôvodnení rozsudku neuviedol tam uvedené podstatné skutočnosti.

V samotnom závere odvolania potom konštatovala, že Trestný poriadok kladie dôraz na zásadu in dubio pro reo, pričom okresný súd prihliadol na dôkazy, o ktorých sú pochybnosti a tak postupoval v rozpore s touto zásadou.

Preto obžalovaná navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, alebo aby krajský súd rozhodol vo veci sám rozsudkom tak, že obžalovanú spod obžaloby oslobodí.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny v celom rozsahu a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že navrhuje, aby ju súd oslobodil spod obžaloby, keďže nič nespravila. Celý spor začal tým, že so synom kritizovala prácu starostu, keby starosta nevyvolával synovi, tak by za ním ani nešla, nemá to za potreby. Ďalej poukázala na to, že starosta a jeho zástupca nemali domy riadne oplotené v čase spáchania skutku, poškodení políciu hneď nevolali, až po mesiaci, keď sa spolu dohodli všetci traja, oni majú známosti na polícii, na súdoch, vybavili si to. Už 2 roky ju ťahajú po súdoch. Opakovane požiadala, aby ju súd spod obžaloby oslobodil.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej T. T. je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na ustálenie skutkového stavu, ktorý však nevyhodnotil v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a preto dospel k nesprávnym

skutkovým zisteniam, ktoré boli výsledkom nesprávneho hodnotiaceho postupu prvostupňového súdu oproti skutočnému stavu veci.

Predovšetkým pokiaľ ide o skutkové okolnosti týkajúce sa neoprávneného vstupu obžalovanej na pozemok starostu obce Y. P., krajský súd musí konštatovať, že takto vyhodnotený skutkový stav nezodpovedá vykonaným dôkazom.

Je potrebné zdôrazniť, že obžalovaná fakticky vošla na pozemok Y. P. oprávnene, keďže ho hľadala a chcela s ním hovoriť. Pozemok nebol oplotený, teda uzavretý a je logické, že obžalovaná musela vstúpiť na pozemok, aby mohla komunikovať s menovaným. Keďže starosta nebol doma, hovorila s jeho manželkou, ktorá nevykázala obžalovanú hneď, ako otvorila sklenené dvere, ale až počas rozhovoru, keď sa jej nepáčilo, ako obžalovaná rozprávala o jej manželovi. Preto vstup na pozemok v tomto prípade nebolo možné vyhodnotiť ako neoprávnený, navyše poškodení tým, že mali zvonček pri vchodových dverách nehnuteľnosti, museli počítať s tým, že každá návšteva musí vstúpiť a prejsť cez pozemok, aby sa mohla ohlásiť.

Odvolačný súd sa ďalej nemohol stotožniť ani so záverom prvostupňového súdu, že obžalovaná „tam neoprávnene zotrvala“.

Z výpovede poškodenej Bc. P. P. na hlavnom pojednávaní okrem iného vyplynulo, že „obžalovaná sa akoby sama vyhecovala a čím bola ona slušnejšia, tak obžalovaná bola nahnevanejšia..., vôbec ju nepočúvala a išla si svoje. Ukončila to tým, že obžalovanej doslova zabuchla dvere pred nosom. Po odchode obžalovanej zavolała manželovi...“.

Z výpovede obžalovanej zase vyplynulo, že „pri vchode mali len také palety a videla starostovu manželku, lebo tam majú takú presklenú stenu, tak išla k ich domu zozadu a keď jej otvorila, tak sa opýtala, kde je starosta. Uviedla jej, že je služobne preč, na čo ona odpovedala, že taký starosta nestojí za nič. Manželka starostu za ňou zatvorila presklené dvere...“. Pri skutku boli prítomné len obžalovaná a manželka starostu (poškodená). Priebeh tejto časti skutku bol ustálený len na základe tvrdenia proti tvrdeniu.

Napriek tomu z výpovede poškodenej bolo preukázané, že obžalovaná ju nepočúvala, že si išla svoje, preto pred ňou zavrela sklenené dvere. Obžalovaná potom odišla. Zo skutkového deja je zrejmé, že obžalovaná nevníkala pozorne, čo jej poškodená hovorila a prestala komunikovať až keď poškodená pred ňou zatvorila sklenené dvere. Keďže poškodená zjavne nemala záujem ďalej komunikovať s obžalovanou, ukončila rozhovor zavretím dverí. Na čo obžalovaná odišla preč.

Pri hodnotení tejto časti skutkového deja preto súd nemohol dospieť k záveru, že obžalovaná neoprávnene zotrvala na pozemku poškodenej. Obžalovaná totiž vedome neprejavila svoju vôľu zotrvať na pozemku poškodenej po ukončení komunikácie s tým, že poškodená zatvorila dvere a obžalovaná odišla preč. Týmto konaním nemohla naplniť kvalifikačný znak „neoprávneného zotrvania na pozemku“, ktorý nebol oplotený (uzavretý) a preto nemôže požívať právnu ochranu v zmysle ustanovenia § 194 ods. 1 Tr. zák. V tomto smere skutočnosti o stave pozemku vyplynuli jednak z výpovede obžalovanej, poškodenej, ako aj z fotografií zadovážených v spisovom materiáli.

Vo vzťahu k naplneniu skutkovej podstaty zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. voči poškodenému T. L. platí tak isto vyššie uvedený záver odvolacieho súdu týkajúci sa neoprávnenosti vstupu na pozemok, ako aj neoprávneného zotrvania tam. Okrem tej skutočnosti, že „keď zástupca starostu vyšiel von so psom, hneď poškodenej povedal, aby vypadla, kričal na ňu ako taká opica a tykal jej. Tiež kričal, aby odtiaľ zmizla a kričal: stará vypadni, nemáš tu čo robiť, ani ju nepustil k slovu. Pozemok opustila po opakovanej výzve, že je na cudzom pozemku, lebo bola šokovaná a nevládala sa ani pohnúť, ako na ňu kričali“. Na chvíľu akoby zamrzla a keď si to uvedomila, odišla.

Zjavne ani v tomto prípade obžalovaná nemohla naplniť skutkovú podstatu žalovaného zločinu porušovania domovej slobody, a to ani jednou z foriem konania tak, ako to bolo obžalovanej kladené za vinu.

Objektom tohto trestného činu je domová sloboda zaručená Ústavou SR. V zmysle § 122 ods. 5 Tr. zák. trestný čin je spáchaný v obydlí, ak je spáchaný v dome alebo v byte iného alebo v iných priestoroch na bývanie, vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacim, ak sú ako súčasť obydlia uzavreté.

Vniknutím je nežiadúce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojenie do domu alebo do bytu, ktorým sa v podstate zasahuje do domovej slobody. Neoprávneným zotrvaním sa rozumie prípad, keď sa páchatel' dostane do domu alebo bytu oprávnené, ale potom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialiť. Táto vôľa oprávneného užívateľa môže byť prejavená výslovne alebo konkludentne. Zo subjektívnej stránky musí ísť o úmysel.

Trestného činu porušovania domovej slobody sa páchatel' dopustí vtedy, ak svojim konaním naplní všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu uvedené v Trestnom zákone, ktorými sú subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka. Všetky tieto znaky sú povinné, obligatórne a nevyhnutné, ak chyba čo i len jeden z nich, nejde o trestný čin.

Skutok uvedený v napadnutom rozsudku nezodpovedá všetkým požadovaným zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák., z ktorého bola obžalovaná uznaná za vinnú.

Nemožno teda súhlasiť so záverom prvostupňového súdu, že išlo o neoprávnené vniknutie, pretože takýmto konaním sa rozumie nežiadúce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojenie do domu alebo bytu, ktorým sa v podstate zasahuje do domovej slobody (R 11/997- II).

V posudzovanom prípade nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody, keďže sa obžalovaná svojim konaním nedopustila „neoprávneného vniknutia“ do obydlia iného a nedopustila sa ani „neoprávneného zotrvania tam“.

Konanie obžalovanej popísané v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku nemôže byť považované za neoprávnené vniknutie a neoprávnené zotrvanie tam. Trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. je úmyselným trestným činom, preto úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať aj na znak „neoprávnené“ ako jeden z predpokladov trestnej zodpovednosti za jeho správanie. V tejto konkrétnej veci obžalovaná ako každá iná návšteva poškodených musela prejsť pozemkom, aby sa dostala k vchodovým dverám poškodených, aby mohla použiť zvonček a tým spôsobom upozorniť na seba, že je prítomná na pozemku menovaných. Takéto konanie obžalovanej nie je možné považovať za neoprávnený vstup, vzhľadom aj na technický stav pozemkov poškodených, ktoré neboli uzavreté v zmysle požiadaviek zákona, pričom takýto prístup k obydliu menovaných v tom čase bol bežný.

V zmysle judikatúry a rozhodovacej praxe súdov je obydlie uzavreté, pokiaľ je oplotené a za oplotenie sa považuje akákoľvek prekážka, ak je vyššia ako 1 meter, ktorá zabraňuje jeho prekročeniu. Pozemky poškodených preto nespĺňajú tieto zákonné požiadavky na uzatvorenie.

V posudzovanom prípade preto odvolací súd po vyhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že obžalovaná nenaplnila svojim konaním všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b), h) Tr. por., preto krajský súd obžalovanú spod obžaloby oslobodil v zmysle § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok nie je trestným činom.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.